COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 17.10.2023
COM(2023) 582 final

2023/0355 (COD)

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2014/62/UE în ceea ce privește anumite cerințe de raportare

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Temeiurile și obiectivele propunerii

În comunicarea sa intitulată „Competitivitatea pe termen lung a UE: perspectiva după 2030”[1], Comisia a subliniat importanța unui sistem de reglementare care să asigure atingerea obiectivelor cu costuri minime. Prin urmare, Comisia s-a angajat să acționeze pentru a da un nou impuls în direcția raționalizării și a simplificării cerințelor de raportare, cu scopul final de a reduce aceste sarcini cu 25 %, fără a submina obiectivele de politică aferente.

Cerințele de raportare joacă un rol esențial în asigurarea aplicării corecte și a monitorizării corespunzătoare a legislației. Costurile acestora sunt, în general, compensate în mare măsură de beneficiile pe care le aduc, în special în ceea ce privește monitorizarea și asigurarea conformității cu principalele măsuri de politică. Cu toate acestea, cerințele de raportare pot impune, de asemenea, sarcini disproporționate asupra părților interesate, afectând în special IMM-urile și microîntreprinderile, având în vedere, de asemenea, evoluțiile organizaționale și tehnologice care impun ajustarea cerințelor de raportare inițiale. Cumularea lor în timp poate duce la obligații redundante, duplicate sau caduce, la o frecvență și un calendar ineficiente sau la metode inadecvate de colectare.

Simplificarea obligațiilor de raportare și reducerea în continuare a sarcinii administrative reprezintă, prin urmare o prioritate. În acest context, prezenta propunere urmărește să simplifice o inițiativă inclusă în ambiția principală „O economie în serviciul cetățenilor” în domeniul de politică al uniunii economice și monetare.

Propunerea va raționaliza obligațiile de raportare prin eliminarea rapoartelor care nu mai sunt necesare.

Cerințele de raportare se referă la autoritățile publice. Prezenta propunere ar elimina obligația autorităților competente ale statelor membre de a transmite Comisiei date statistice cu privire la numărul de infracțiuni de contrafacere și la numărul de persoane urmărite penal și condamnate pentru infracțiunile de contrafacere, astfel cum se prevede la articolul 11 din Directiva 2014/62/UE[2]. Autoritățile statelor membre întâmpină dificultăți în colectarea și transmiterea de date fiabile pentru a se conforma acestei dispoziții specifice, deși acestea nu joacă un rol esențial în punerea în aplicare efectivă a acestui act juridic specific.

• Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat

Propunerea face parte dintr-un prim pachet de măsuri de raționalizare a cerințelor de raportare. Aceasta reprezintă o etapă în cadrul unui proces care analizează în mod cuprinzător cerințele de raportare existente, cu scopul de a evalua dacă sunt în continuare relevante și de a le face mai eficiente.

Raționalizarea introdusă de aceste măsuri nu va afecta realizarea obiectivelor din domeniul de politică, din următoarele motive:

Obiectivul principal al Directivei 2014/62/UE este protejarea prin măsuri de drept penal a monedei euro și a altor monede împotriva falsificării.

---

1 COM(2023)168.

2 JO L 151, 21.5.2014, p.1.

Ea stabilește norme minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în domeniul falsificării monedei euro și a altor monede, precum și dispoziții comune pentru consolidarea luptei împotriva acestor infracțiuni și pentru ameliorarea anchetării acestora, precum și pentru asigurarea unei mai bune cooperări împotriva falsificării.

Principalele elemente ale directivei includ incriminarea „producerii” și „distribuției” de monede falsificate, precum și a „actelor pregătitoare”, cum ar fi producerea de elemente de securitate, dispozițiile privind sancțiunile, principiul teritorialității și competența extrateritorială. Directiva include, de asemenea, o dispoziție privind utilizarea anumitor instrumente de investigare, precum și o dispoziție care să asigure că centrele naționale de analiză (CNAC) și centrele naționale de analiză a monedelor pot analiza bancnotele euro falsificate în cursul procedurilor judiciare în curs. Transpunerea efectivă a acestor elemente în legislațiile naționale este esențială pentru atingerea obiectivelor directivei.

În plus, directiva impune statelor membre să transmită Comisiei date statistice relevante privind numărul de infracțiuni privind bancnotele și monedele falsificate și numărul de persoane urmărite penal și condamnate.

Aceste date ar contribui, în principiu, la obținerea unei imagini mai complete a problemei contrafacerii la nivelul Uniunii, contribuind astfel la formularea unui răspuns mai eficace.

Cu toate acestea, experiența a arătat că datele statistice privind procedurile penale în materie de falsificare a monedei euro, produse de statele membre în conformitate cu această dispoziție, nu sunt comparabile și adesea dispersate, incomplete și inexacte. Astfel, în practică, obligația nu contribuie în mod eficace la monitorizarea și evaluarea măsurii în care directiva și-a atins obiectivul.

Neîndeplinirea obligațiilor de raportare a datelor statistice nu poate justifica, în general, eliberarea statelor membre de aceste obligații. Dimpotrivă, aceasta ar trebui să conducă la eforturi de conformare, inclusiv prin testarea unor abordări diferite și/sau prin facilitarea de către Comisie a unor standarde și formate comune de raportare ca bază pentru obligațiile de raportare ale statelor membre.

Cu toate acestea, în special în ceea ce privește falsificarea monedei euro, există deja obligații de raportare cu privire la numărul de monede și bancnote falsificate confiscate. Autoritățile naționale din țările UE trebuie să trimită bancnote și monede falsificate centrelor naționale de analiză pentru analiză și identificare. Băncile și alte instituții de credit trebuie să retragă din circulație toate bancnotele și monedele euro despre care suspectează că sunt falsificate și să le predea autorităților naționale competente.

Astfel, amploarea și tendințele fenomenului ca atare sunt bine documentate și cunoscute de autoritățile naționale competente[3]. Prin urmare, pentru acest domeniu specific al criminalității, obligația de a raporta date statistice privind procedurile penale nu este esențială pentru a asigura îndeplinirea și monitorizarea obiectivelor directivei.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

În cadrul Programului privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT), Comisia se asigură că legislația sa, dacă este adecvată scopului, este orientată către nevoile părților interesate și reduce la minimum sarcinile, îndeplinindu-și în același timp obiectivele. Prin urmare, prezenta propunere face parte din programul REFIT, reducând complexitatea sarcinilor de raportare care decurg din mediul juridic al UE.

[3] Toate datele privind bancnotele și monedele falsificate sunt înregistrate în Sistemul de monitorizare a falsificărilor (SMF) al BCE și partajate cu autoritățile naționale competente prin rapoarte și participarea la reuniuni ale grupurilor de experți.

Deși anumite cerințe de raportare sunt esențiale, ele trebuie să fie cât mai eficiente, evitând suprapunerile, eliminând sarcinile inutile și utilizând într-o măsură cât mai mare soluții digitale și interoperabile.

Prezenta propunere raționalizează cerințele de raportare, făcând astfel ca realizarea obiectivelor legislației să fie mai eficientă și mai puțin împovărătoare pentru autoritățile publice.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Temeiul juridic al prezentei propuneri este articolul 83 alineatul (1) privind cooperarea judiciară în materie penală, care este compatibil cu Directiva 2014/62/UE.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Cerințele de raportare în cauză sunt impuse de legislația UE. Prin urmare, raționalizarea acestora este cel mai bine realizată la nivelul UE pentru a asigura securitatea juridică și coerența raportării. Acest lucru va asigura condiții de concurență echitabile pentru administrațiile publice din întreaga UE, care vor beneficia de raționalizarea cerințelor de raportare care decurg din aceste măsuri.

• Proporționalitatea

Raționalizarea cerințelor de raportare simplifică cadrul juridic prin introducerea unor modificări minime ale cerințelor existente care nu afectează fondul obiectivului de politică mai larg. Prin urmare, propunerea se limitează la acele modificări care sunt necesare pentru a asigura o raportare eficientă, fără a modifica niciunul dintre elementele substanțiale ale legislației în cauză.

• Alegerea instrumentului

Având în vedere că modificările se referă doar la eliminarea unei obligații a statelor membre de a furniza date, care nu necesită nicio transpunere de către statele membre, o decizie a Parlamentului European și a Consiliului adoptată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 83 alineatul (1) din TFUE este considerată a fi instrumentul juridic cel mai adecvat.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

• Evaluările ex post/verificarea adecvării legislației existente

N/A

• Consultările cu părțile interesate

N/A

• Obținerea și utilizarea expertizei

Prezenta propunere a fost identificată în urma unui proces de control intern al obligațiilor de raportare existente și pe baza experienței dobândite în urma punerii în aplicare a legislației conexe. Întrucât acesta este un pas în procesul de evaluare continuă a cerințelor de raportare care decurg din legislația UE, controlul acestor sarcini și al impactului lor asupra părților interesate va continua.

- **Evaluarea impactului**

Propunerea se referă la modificări limitate și specifice ale legislației în vederea raționalizării cerințelor de raportare. Aceasta se bazează pe experiența dobândită în urma punerii în aplicare a legislației. Modificările nu au un impact semnificativ asupra politicii, ci asigură o punere în aplicare mai eficientă și mai eficace. Caracterul său specific și lipsa opțiunilor de politică relevante fac ca o evaluare a impactului să nu fie necesară.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Aceasta este o propunere REFIT, care vizează simplificarea legislației și reducerea sarcinilor pentru părțile interesate.

Aceasta va reduce sarcina administrativă a autorităților competente prin eliminarea unei cerințe redundante de raportare statistică.

- **Drepturile fundamentale**

N/A

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

N/A

5. ALTE ELEMENTE

- **Documente explicative (pentru directive)**

N/A

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

Prezenta propunere abrogă articolul 11 din Directiva 2014/62/UE privind protecția prin măsuri de drept penal a monedei euro și a altor monede împotriva falsificării, ținând seama de circumstanțele speciale relevante pentru combaterea falsificării monedelor și a monedei euro. Aceasta elimină astfel cerințele redundante de raportare statistică prevăzute de această dispoziție specifică.

2023/0355 (COD)

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2014/62/UE în ceea ce privește anumite cerințe de raportare

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 83 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[4],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Cerințele de raportare joacă un rol esențial în asigurarea aplicării corecte și a monitorizării corespunzătoare a legislației. Totuși, este importantă raționalizarea cerințelor respective, pentru a se garanta că acestea îndeplinesc scopul pentru care au fost prevăzute și pentru a se limita sarcina administrativă.

(2) Articolul 11 din Directiva 2014/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului[5] prevede obligația statelor membre de a transmite Comisiei, cel puțin o dată la doi ani, date statistice privind numărul de infracțiuni implicând bancnote și monede falsificate și numărul de persoane urmărite penal și condamnate în legătură cu aceste infracțiuni.

(3) În ceea ce privește falsificarea monedei euro, există deja obligații de raportare cu privire la numărul de monede și bancnote falsificate confiscate, și anume la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1338/2001 al Consiliului[6]. Amploarea și tendințele fenomenului ca atare sunt bine documentate și cunoscute de autoritățile naționale competente. Prin urmare, pentru acest domeniu specific al criminalității, obligația de a raporta date statistice privind procedurile penale nu este esențială pentru a asigura îndeplinirea și monitorizarea obiectivelor Directivei 2014/62/UE.

(4) Prin urmare, cerința prevăzută la articolul 11 din Directiva 2014/62/UE ar trebui eliminată, în conformitate cu Comunicarea Comisiei intitulată „Competitivitatea pe termen lung a UE: perspectiva după 2030”[7].

(5) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană („TUE”) și la Tratatul privind

---

4 JO C 271, 19.9.2013, p. 42.

5 Directiva 2014/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind protecția prin măsuri de drept penal a monedei euro și a altor monede împotriva falsificării și de înlocuire a Deciziei-cadru 2000/383/JAI a Consiliului (JO L 151, 21.5.2014, p. 1).

6 Regulamentul (CE) nr. 1338/2001 al Consiliului din 28 iunie 2001 de definire a măsurilor necesare protecției monedei euro împotriva falsificării (JO L 181, 4.7.2001, p. 6).

7 COM(2023)168.

funcționarea Uniunii Europene („TFUE”), Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(6) [„În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Irlanda și-a notificat intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii” SAU „În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică..”].

(7) Prin urmare, Directiva 2014/62/UE ar trebui să fie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Articolul 11 din Directiva 2014/62/UE se elimină.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*